

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1231 10 tháng 2 năm 2019

Thực Hành

*Thực hành chất phát duyên Trời độ
Cảm thức trần gian một cái còng
Nghịệp lực cuốn lôi duyên tạo động
Thành tâm tu sửa tự phân tông*

*Kính bái
Lương Sĩ Hằng*

Mục Bé Tám 1992

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

*Kính bái,
Bé Tám*

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Hơn thua với chính Bé là sao?
- 2) Người hy sinh thân làm phước thì luôn luôn bị người ngoại cuộc phê phán là sao?
- 3) Hôm nay là ngày sanh nhật của Bé, Bé định làm gì?
- 4) Người đời thích sắm nhà to cửa lớn để làm gì?
- 5) Hậu quả của một bệnh nan y do đâu mà có?
- 6) Trời tịnh tâm yên trí sáng, sao làm người rất ít người hiểu đạo là tại sao?
- 7) Muốn biến đổi tình cảnh này thì phải làm sao?

1)Hỏi: Hơn thua với chính Bé là sao?

Đáp: Tính hơn thua với chính Bé là giữ nghiêm luật tu học, thì Bé mới cảm thấy vạn vật đồng nhứt thể, thức hoà đồng của Bé cũng sẽ được gia tăng. Bé càng dứt khoát chuyện đời hướng về thanh tịnh nhiều hơn, tự thức trong thanh tịnh, quý yêu Trời Phật lẫn khối óc thanh tịnh ở trần gian.

Kệ:

*Thương yêu cố gắng hướng tâm bàn
Giúp đỡ trần gian sống cảm an
Trong đạo có đời duyên tận độ
Thuyết minh Phật Pháp gieo pháp tràng*

2) 05-12-92

Hỏi: Người hy sinh dân thân làm phước thì luôn luôn bị người ngoại cuộc phê phán là sao?

Đáp: Thưa người ngoại cuộc lúc nào cũng rãnh rãnh, ngoài sự phê phán là người sẽ không có việc làm, bắt buộc họ phải phê phán, để tận dụng nguyên khí của Trời Đất, nhiên hậu mới có cơ hội thức tâm. Bé nhận thấy hai phương diện đều đang làm việc cho tâm thân, đồng thức tâm trong luật nhân quả.

Kệ:

*Kích động tu thân tự tiến lên
Giải mê phá chấp tự minh phần
Đạo đời hai ngã tùy tâm tiến
Lập hạnh bình tâm xét xét phân*

3) 06-12-92

Hỏi: Hôm nay là ngày sanh nhật của Bé, Bé định làm gì?

Đáp: Thưa hôm nay là ngày sanh nhật của Bé, Bé được hoàn toàn nghỉ ngơi. Bé tưởng niệm đến công ơn cha mẹ sanh thành thể xác quý trọng của Bé. Nhờ nó mà Bé trách nhiệm học hỏi và tiến hóa bao nhiêu năm, phần hồn càng ngày càng thanh nhẹ, ý thức được nhiều cõi khác nhau, bằng lòng tu học cho đến đích, trí óc thanh nhẹ, giao cảm liên tục các giới đến với Bé trong giây phút thanh tịnh, Bé càng quý trọng hơn loài vạn vật, Bé càng minh tâm kiến tánh của chính Bé, sống vui trong thức bình đẳng, đối nội như đối ngoại.

Kệ:

*Thế gian học hỏi trí an bài
Minh cảnh đời nay lắm chuyện sai
Sanh trụ hoại diệt tùy ý thức
Cảm thông Trời Phật chẳng phân hai*

4) 07-12-92

Hỏi: Người đời thích sắm nhà to cửa lớn để làm gì?

Đáp: Thừa người đời thích sắm nhà to cửa lớn để lập địa vị vững vàng tại thế, nhưng hậu quả của phần hồn rất mệt nhọc vì sự nghiệp sẵn có, trước giờ phút lâm chung sẽ bị sóng nhồi liên hồi trước khi chết, rồi sẽ về không, thì phần hồn mới có cơ hội tự thức. Đối với người tu Vô Vi sẽ có cơ hội tận dụng và quán thông hậu quả, thì mới tránh khỏi tai nạn ở về sau. Người thực hiện tu thiền thì sẽ có địa vị vinh quang của phần hồn ở về sau.

Kệ:

*Cửa báu ném qua bỏ chạy mau
Phần hồn tự thức xét phân màu
Đạo đời hai nẻo thẳng thanh triền
Cảm thức đời nay chỉ đổi trao*

5) 08-12-92

Hỏi: Hậu quả của một bệnh nan y do đâu mà có?

Đáp: Hậu quả của một bệnh nan y do tâm mà ra, tâm làm thân chịu, từ sự suy tư, ăn uống hành động gom thành hậu quả nan y. Ngược lại biết tu thiền tự giải nghiệp tâm trước hết thì xác thân cũng sẽ được chung tiên vượt qua tai nạn, hồn sẽ càng ngày càng sáng suốt hơn. Biết được nguyên lý sanh tồn của vạn linh, cảm thức sự tiến hóa, phải gặp phải sự nhồi quả, nhiên hậu mới có cơ hội lui về lãnh vực thanh tịnh mà tu, tức là buông bỏ chuyện đời nặng trước.

Kệ:

*Chiều sâu phải xới phải đào thấy
Cây hạnh từ bi thức thức say
Đạo đức sanh tồn không bị mất
Khổ hành tự đạt thấu dịp may*

6) 09-12-92

Hỏi: Trời tịnh tâm yên trí sáng, sao làm người rất ít người hiểu đạo là tại sao?

Đáp: Làm người ít hiểu đạo, là óc người không chịu hòa tan với thanh cảnh và tự khai thông, đã tự giao một tập quán động loạn như tiền, tình, duyên, nghiệp, cuối cùng chỉ gạt hái lấy sự đau khổ mà thôi!

7) Hỏi: Muốn biến đổi tình cảnh này thì phải làm sao?

Đáp: Muốn biến đổi tình cảnh thì phải nhìn lại bốn phương tám hướng đều có thanh giới phát triển và quán thông, chung qui chỉ có thanh tịnh là hiểu hết!

Tạ Từ Bạn đạo Bốn Phương

Nhớ thương ôm ấp bao nhiêu ngày
Thực hiện thương yêu rõ pháp hay
Đại đạo phân minh đồng giải trước
Tâm linh cởi mở cảm vui vầy.

Vui vầy trước phút chia tay
Đại nguyện tự phát thân này sửa tu
Chẳng còn ôm giữ ý ngu
Tự mình thức giác tròng tu hoài hoài
Cần khôn vũ trụ an bài
Chuyển cho muôn loại tiến hoài không ngưng
Bên trong thanh tịnh từ từng
Quy hòa chơn khí sáng bừng nội tâm
Lý Trời siêu diệu thậm thâm
Bên trong quy một tự thâm tiến tu
Chẳng còn loạn động tạo mù
Bền tâm vững chí an du thiên đĩnh
Nên hư cũng bởi tại mình
Quy y chơn pháp rõ tình Trời ban
Cha yêu rơi lệ hai hàng
Mẹ yêu lại mở con đường thức chơn
Khuyên con dẹp bỏ giận hờn
Trở về chơn giác rõ ơn Cha Trời
Chớ nên lảm lời lảm lời
Tạm xa, ôm ấp, đời đời dựng xây
Chẳng còn loạn động thơ ngây
Vui hòa thương nhớ chuyển thay ý Trời.

Lương Sĩ Hằng

Long Beach, 07-07-1985

(Đức Thầy viết và giảng trong ngày bế mạc của ĐHVV Quốc Tế Kỳ 4 tại Long Beach, Hoa Kỳ.)

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Kiểm Điểm Thiên Chung

Montréal, ngày 10 tháng 7 năm 1983

Hiện tại chúng ta dần dần vứt bỏ nghiệp căn, của cải, tiền tài, vật chất không lôi cuốn tâm linh chúng ta! Chỉ có lo tu để tiến giải! Đó là ý chí tiến hóa và ý chí đó là ý chí cứu độ chúng sanh! Càng biết được ý chí cứu độ chúng sanh là quan trọng thì chúng ta càng được trả nghiệp!

Đó cho nên thế gian luôn luôn tạo nghiệp khó trả mà chúng ta tu ý thức rõ ràng như vậy chúng ta mới có cơ hội trả nghiệp! Thọ nghiệp thì phải trả nghiệp! Vì chúng ta làm tướng đó là hưởng thụ, đó là hạnh phúc nhưng mà rồi chúng ta tu rồi chúng ta thấy: không phải hạnh phúc! Tôi đã làm đau khổ người khác, tôi đã xét đồng tiền tôi không xứng đáng mà có! Những cái tôi hưởng thụ không xứng đáng! Luật Trời ăn một trả mười, tôi chưa làm được!

Cho nên tôi có hạnh hi sinh, tôi phải hi sinh, cái hi sinh đó được rồi thì tôi mới hi sinh tánh hư tật xấu tôi, của cải tôi biết hi sinh để cứu độ chúng sanh thì tôi mới hi sinh được tánh hư tật xấu, bám víu trong tâm thức của tôi, tự cao tự đại của tôi! Phải tự dứt! Tôi không chấp nhận nữa! Tôi không xây vách tường để che đậy ánh sáng và tôi hạ vách tường để rước ánh sáng vào tâm, thì lúc đó tôi mới là có cái chỗ an ninh vô bờ bến! Thì sự tiến hóa không ngừng nghỉ mới về với chính tôi! Cho nên rốt cuộc tôi đã nói vồn vện chỉ có một sự thanh tịnh và sáng suốt! Mà muốn đạt tới sự thanh tịnh và sáng suốt, phải xóa bỏ tất cả những sự mê chấp nghi kỵ trong nội tâm! Nhưng mà các bạn nghe qua lý thuyết thấy đúng, đúng trong tâm, truyền cảm trong tâm đúng nhưng mà dừng chỉ các bạn chưa thực hành được! ngày hôm nay có cơ hội thực hành được một chút xíu nhưng mà cũng cảm thấy động!

Cho nên chúng ta lại kiểm soát lại nữa và tự phê bình lấy chính mình và thực hành cho đến đích! Sanh tử tử sanh lẽ thường tại thế! Không có gì đau đớn, chúng ta đã làm đau đớn biết bao nhiêu vạn linh, mới cấu trúc thành một cái thể xác này! Các bạn đã từng nhai nghiền từng miếng thịt, từ cọng rau, đó là hạnh hi sinh. Mà nếu muốn cứu độ cho các bạn có một thể xác, có phương tiện để sống tại thế, rồi các bạn nghĩ sao về tương lai chúng ta phải hi sinh? Hi sinh tâm thức, để đạt tới quân bình, nhiên hậu mới cứu độ chúng sanh, đóng góp cho cả càn khôn vũ trụ! Đó là nhiệm vụ của một tâm linh tại thế! Chúng ta đã học và đang học, mà chúng ta vẫn còn mê muội tăm tối chưa thấy hành trình tu học của chính chúng ta! Chúng ta muốn có tâm thức tiêu dao nơi tiên cảnh, muốn có tâm thức tiêu dao nơi cõi Phật, để học hỏi. Rồi cho có tâm thức từ bi, học từ bi và thực hiện từ bi! Cho nên chúng ta đủ giới trong cái cơ năng tâm thức của chính chúng ta! Cho nên chúng ta phải xử dụng cái tuyệt diệu như sẵn có! Mà muốn trở về sự tuyệt diệu đó thì chúng ta phải làm thế nào? Phải vun bồi dừng chỉ để đi tới, chẳng có gì đáng sợ, chẳng có gì đáng trách, chẳng có gì đáng mê, thì lúc nào các bạn cũng sống trong cái chữ Không mà các bạn đã thực hành!

Các bạn chấp nhận tất cả thì các bạn tiến một cách dễ dãi không có khó khăn! Trường đời đã cho chúng ta thấy là bài học không ít, triền miên trong tâm thức của chúng ta, từ tuổi tác này đến tuổi tác nọ! Cho nên duyên lành luôn luôn đến và thường độ chúng ta nếu chúng ta chịu học Nhân học Hòa, thanh tịnh hơn! Ở thế gian cho là cao hơn thì chúng ta phải nhận nhiệm vụ nặng nề hơn để sớm đạt sự sáng suốt hơn! Cho nên sự tu học của chúng ta đời lần đạo, phải thực hành! Cõi thiêng liêng chúng ta phải thực hành chúng ta mới về nguồn cội! Cho nên các bạn đã có thời gian tiêu dao trong tiên cảnh qua những hành động mà của những vị tiên hướng độ tại thế, nhiều khi truyền cảm ngay trong tâm thức của các bạn và ý chí của một vị Phật sáng suốt thanh nhẹ cũng truyền cảm trong các bạn, và ý chí vô cùng tận của Thượng Đế vẫn giao tiến trong tâm thức các bạn khi gặp phải đại nạn! Cho nên con người gần chết mới biết ông Trời, hơi thở cuối cùng mới biết ăn năn tội lỗi! Đó là những người kêu bằng buông thả bê tha theo trần tục. Mà những người nào mà thức tâm sớm thì thấy đó lẽ Trời, đó là khóa học, đó là trường thi, thì mới thấy là sự tiến hóa chính ta phải đi, không còn chờ đợi sự hướng độ nữa. Chúng ta tiến tới là đã sẵn sàng rồi, tới nữa, bước nữa, bước

nữa, tới nữa! Phải buông bỏ tất cả những cái gì là phương tiện tại thế của chúng ta! Khi chúng ta qua bên kia, tôi phải để lại phương tiện cho người khác đi!

Ngày hôm nay chúng ta có phương tiện để tu học là chúng ta có những cái gương lành của Đức Thích Ca, của Phật, Đức Jésus Christ, của chư vị Tiên Phật rõ ràng! Và những người tiền bối đã hành và để lại dũng chí cho chúng ta, cho chúng ta mượn cây gậy để đi tới, mà chúng ta tới rồi thì ta phải lui cây gậy đó cho những người khác và chúng ta phải tự đi!

Cho nên khóa học cấp tốc trong cái kỳ Đại ân xá này của hạ nguơn. Cho nên chúng ta phải thọ lãnh, học cho lý được, vì chúng ta đã phát đại nguyện muốn học thì phải học! Mà nếu chúng ta từ chối thì chúng ta thấy rõ ràng: tôi bắt buộc tôi đi xuống và tôi đành phải chịu, không trách một người nào được!

Thấy rõ ràng như vậy, nếu tôi từ chối, tôi phản trắc, tôi trở lộn lại con đường đó thì tôi phải chịu, tôi phải chấp nhận, nhơn cho gập mấy lần đau khổ. Cho nên luật thế gian đã cho chúng ta thấy người thiếu thành thật thì người phải bị phạt! Từ quốc gia này tới quốc gia nọ, nếu các bạn khai cho nhà thuế, quan thuế thì các bạn thấy rõ là sự thành thật là cần thiết. Mà nếu các bạn thiếu thành thật là các bạn phải bị nhơn lên năm! Đó cái quyền năng đó nó có! Trật tự cả càn khôn vũ trụ có! Cho nên chúng ta thành thật nói rằng tôi học dũng học hòa tôi không sợ nữa thì tôi phải chấp nhận trong thành thật của tôi!

Cái sự thành thật đó là tôi chắc chắn là phải tiến không có bị lùi nữa! Vì chúng ta đã xét trước khi chúng ta hành thì không bao giờ bị thoái bộ! Mà nếu chúng ta còn ở trong cái lưng chừng thì chúng ta phải bị sự trừng phạt! Về thế gian, ở đời thì chúng ta đã thấy như vậy! Còn về tâm đạo thì thôi chúng ta luôn luôn ôm lấy sự thanh nhẹ tiêu dao thẳng cánh! Sự sáng suốt chúng ta phải phục vụ cái nghiệp thế gian là chúng ta từ thế gian, từ cảnh động, từ cảnh vầy xéo mà chúng ta mới thành đạo! Các phương diện đã hướng độ chúng ta, chúng ta phải cảm ơn thay vì chúng ta oán trách, thấy rõ! Sự vầy xéo là quý giá nhất trên đường đời tu học! Cho nên các bạn nhiều khi khổ tâm, xé tâm, đó, nhồi quả đó bạn ơi! Khi trong gia cang bị một việc gì xé tâm các bạn là khổ ghê lẩn! Khổ cả năm không giải quyết được! Cái đó nó còn khổ hơn những cú đâm đá mà của thiêng liêng đã ân độ vừa qua! Chuyện này là chuyện tầm thường chưa đến đâu! Các bạn lên cõi thiêng liêng còn nhiều chỗ còn nặng nhọc hơn mà chúng ta cảm thấy sung sướng hơn! (còn tiếp)

THÔNG BÁO VIDEO ĐẠI HỘI NHÌN XA 2018

Chúc Mừng Năm Mới Kỷ Hợi 2019 / Quà Đầu Năm / Video Đại Hội Nhìn Xa 2018

Kính gởi quý bạn đạo,

Để mở đầu một năm mới, Ban Kỹ Thuật đã rút ráo thực hiện bộ Video Đại Hội Nhìn Xa 2018 để kịp gởi đến quý bạn món quà tinh thần đầu Xuân .

Nay xin công hiến quý bạn Video **phần 1 – Lễ Khai Mạc Đại Hội** – sẽ phát hành vào ngày Mồng Một Tết Âm Lịch (tức ngày thứ ba 5 tháng 2, năm 2019) vào lúc **8:00 giờ sáng (giờ California – USA)** trên Youtube/vovionline. <https://youtu.be/r5LJzwI58nA>

Chúng tôi sẽ tiếp tục phát hành một Video vào mỗi thứ ba. Xin mời quý bạn theo dõi hằng tuần.

Ngoài ra, để giúp quý bạn có dịp thưởng thức bộ Video này vào lúc rảnh rỗi, Ban Kinh Sách sẽ ấn tống qua dạng **USB Flash Drive** và gởi đến quý bạn trọn bộ video trong vài tuần lễ tới để quý bạn có thể xem trên màn ảnh Ti-Vi tại nhà. Khi thực hiện xong, chúng tôi sẽ gởi đến Trụ Sở Xây Dựng, và các thiền đường, trung tâm v.v...

Thân chúc quý bạn một năm mới an khang và tu hành tinh tấn,

Kính thư,

Ban Kỹ Thuật Ban Kinh Sách

BẠN ĐẠO VIẾT

Helmet ngày 6 tháng 2 năm 2019

Kính gửi Tuần Báo Phát Triển Điện Năng:

Thưa các bạn: Đây là tiết mục CHIA SẺ TÂM TÌNH PHÁT TRIỂN TRÍ TÂM. Đề tài của tuần này là CHÁNH PHÁP.

CHÁNH PHÁP
CHÁNH PHÁP KHAI THÔNG ĐƯỜNG DIỄN TIẾN
CẢM THÔNG ĐỜI ĐẠO TỰ TÂM HIỀN
QUI NGUYÊN ĐƯỜNG LỐI THẨM TU THIỀN
CHUYỂN HÓA THÂM SÂU TỰ CẢM YÊN

Kính Bái
Lương Sĩ Hằng

Đầu năm xin chia sẻ vài câu thơ Xuân cho vui nhà vui cửa:

Mỗi năm hoa đào nở
Lại thấy ông đồ già
Bày mực tàu giấy đỏ
Bên phố đông người qua ...
Năm nay hoa lại nở
Chẳng thấy ông đồ già
Bày mực tàu giấy đỏ
Vì trời mưa nhiều quá ... ha. ha. ha...

Tuần rồi lên Trụ Sở Xây Dựng Vô Vi sinh hoạt TBPTĐN cùng anh em, có một số quý bạn đạo từ khắp nơi về ăn Tết thật vui. Cali gặp mưa tầm tã. Nhưng rồi Trời cũng thương mấy hôm nay trời đẹp, hy vọng Trời vẫn nắng ấm đẹp cho đến cuối tuần để bà con ăn Tết, có đốt pháo, có múa lân

...

Bây giờ xin trở lại với đề tài CHÁNH PHÁP. Thời buổi vàng thau lẫn lộn ai cũng cho rằng cái PHÁP của mình là CHÁNH PHÁP. Tôi xin kể lại một kỷ niệm với Đức Thầy cho quý bạn nghe:

Có một lần đi du thuyền qua Mexico chơi (nghiên cứu để làm Đại Hội). Trong chuyến đi chơi, Đức Thầy có nói "sau này tụi nó (người đời) sẽ bắt chước mình làm Đại Hội cho coi." Qua mấy chục năm bây giờ thấy rõ Đức Thầy nói không sai. Đang lúc ăn tối, tôi tâm sự với Thầy: "bạn của con nó nói cái PHÁP của Thầy là TÀ PHÁP." Nghe xong Thầy quát lên và nói: "Nó là TÀ, tao CHÁNH."

Hai bên giao chiến với nhau bao giờ cũng vậy, bên mình là CHÁNH và bên đối phương là TÀ. Cô bán hoa thì nói rằng hoa của cô tươi đẹp. Anh bán hàng thì nói là hàng anh tốt, còn người bán thuốc thì nói là thuốc của mình là thuốc THẦN, thuốc TIÊN, bệnh gì uống cũng hết. Anh bán nước thì cho rằng nước của mình bán là nước THÁNH v.v... đó là QUẢNG CÁO.

Còn ĐẠO thì sao?

Dạ thưa: Đạo là CHU DU CHI ĐẠO, vô bờ vô bến, nghĩa là không có chỗ ngừng nghỉ, không có điểm khởi hành và đích đến (vô cùng tận), vì thế cho nên không phân định được HƠN THUA, CHÁNH TÀ mà chỉ có BÌNH ĐẲNG thôi.

ĐẠO là gì?

Dạ thưa Đạo là con đường dẫn tới CHƠN LÝ.

CHƠN LÝ là gì?

Chơn lý là sự thật không chối cãi.

TỰ SANH TỰ DIỆT
TỰ GIÁC GIÁC THA

VÔ SANH BẮT TỬ

Không có điểm khởi hành, không có chỗ bắt đầu (gọi VÔ SANH)

Không có đích đến, không có chỗ ngừng nghỉ (BẮT TỬ)

Bởi vì đi đến tận cùng thì cái thắng thành thua, và ngược lại cái thua thành ra cái thắng, trắng ra đen và đen ra trắng, cho nên tu đến tận cùng rồi chẳng còn TỘI PHƯỚC. Năm mới chúng ta TÓNG CỤU NGHINH TÂN, nghĩa là tiễn cái cũ đi và rước cái mới rõ ràng như ban ngày, không có cũ làm gì có mới, ÔN CỐ TRI TÂN là vậy.

Còn muốn nói cho rõ ràng đâu ra đó thì phải PHÂN MINH ĐỜI ĐẠO như sau:

... MINH CHÁNH ĐẠO ĐỜI KHÔNG TẠO LOẠN

Sửa mình tiến hóa trí tâm an

(53 Chương Kinh Tu Học)

Đức Ông Tư nói:

Từ đây mới biết có người có ta (người ta). Hễ người thì mê trần, còn ta thì thức tỉnh rồi mới làm Tiên làm Phật. Người là thể xác trần, mê trần, thuộc TÁN, còn Ta là Hồn Điền mới được Minh cai trị bọn chúng.

Muốn thấy được MINH, hiểu được mình phải có THANH TỊNH mới thấy được mà Tu- Sửa- Tâm- Thân, thật sự Thanh Tịnh phải vượt qua tam giới của bản thể mới hiểu rõ được v.v...

Ông Phật muốn cứu độ chúng sanh cũng phải tùy duyên. Người đó có duyên, ông mới cứu được, còn không có duyên, ông nói nó không nghe mà còn cãi lại nữa thì thôi chịu bó tay. Mình nói cả làng xóm người ta nghe, mà con cháu chúng nó không nghe, thôi thì đành chịu bó tay. Lục căn, lục trần, tánh vía, tụi nó không chịu nghe lời mình, thì chịu phép mà thôi. Đàng nào cũng tốt hết, mình không cứu độ được chúng nó thì chúng nó cứu độ mình. Bởi vậy mới nói BỤT NHÀ KHÔNG THIÊNG là vậy. Không sao, đàng nào cũng có lợi, đầu năm chỉ nói chuyện lợi lạc thôi.

Linh tại ngã, bất linh tại ngã

hễ mình tin thì có, không tin thì không có vậy thôi. Nhưng lắt léo ở chỗ hễ mình TIN thì sẽ bị GẠT (tự gạt), lục căn lục trần, tánh vía nó gạt mình.

Tu đến chỗ này vui lắm bạn ơi! Phải gỡ đầu suy nghĩ, mỉm cười tối ngày, cứ mỉm cười hoài, vui thắm trong bụng, bởi vì mình cũng không dám tin mình luôn, mà phải THỰC HÀNH và NGHIÊN CỨU để sau này trở thành Ông BA PHẢI.

Đầu năm Kỷ Hợi, xin kính chúc Quý Bạn năm mới vui vẻ, sức khỏe dồi dào, tu hành tinh tấn.

Quý thương,

Bành Chí

THƠ BẠN ĐẠO

Mừng Xuân Kỷ Hợi 2019

Hoa mai nở rộ khắp nơi
Niềm vui xuân đến cả đất trời
Chúc bạn tu hành được thăng tiến
Tu thiền, niệm Phật tâm thanh thoi
An khang, thịnh vượng tài lộc đến
Hạnh phúc, bình an nhờ ơn Trời
Chúc Huynh, Tỷ, Muội thân tâm khỏe
Mừng Xuân Kỷ Hợi đã đến nơi
Chúc bạn năm châu nhiều may mắn
Tâm thân vui khỏe hưởng lộc Trời

Thủy Bùi Missouri 8/2/2019